

Ти розтаєш. Так зникає під весну на шибках  
Біла розхристана лілія. Ти розтаєш  
Посеред стін кам'яних. Проминально і хрипко  
Голос згасає у чорних румовищах веж.

Там, де нема ще мене, де недільні хорали  
Помахом крил переносять проміння дзвінке,  
Твій білосніжний вінець закотився до зали.  
По білосніжній доріжці крізь саяво хистке

Ти проминаєш. І стіни заходяться криком.  
Пальці мої розбивають у кров вітражі.  
Чистим недільним хоралом просвітлені лики.  
Ти ще не там. Ти чекаєш мене на межі.